

Voort op de ingeslagen weg

In de vorige editie van ons magazine schreef mijn teammaat Lies Wijnhorst al dat er verbetering zat in onze resultaten. Vrijwel alle wedstrijden van de eerste seizoenshelft konden we met een goed resultaat afsluiten, helaas op de Penn Korpsen Competitie na en dat is nu juist het evenement waarop wij dit jaar eigenlijk onze zinnen hebben gezet.

Vrijwel op elke gevangen gul bleek zich een prik te hebben vastgezogen.

Na de domper van de eerste wedstrijd van deze mini-competitie in Noordwijk, konden wij ons eind mei j.l. geen misstap meer veroorloven en hadden wij ons dan ook goed voorbereid op het parcours van Domburg, waar de tweede wedstrijd gehouden zou

worden. Daar bleek veel kleine vis, met wat zeebaars en een enkele geep de hoofdmoot. Gelukkig bleek de puzzel tijdens die tweede wedstrijd inderdaad in elkaar te vallen en kwam daar de schitterende Mitchell Mediterranee 425 tot zijn recht, met o.a. een vangst van een geep. En geloof me: tijdens zo'n belangrijke wedstrijd bezorgt de Groene Samurai je toch wel een verhoogde hartslag, met zijn vreemde capriolen boven water... Een tweetal sectoroverwinningen en nog twee goede resultaten, brachten ons deze keer een mooie overwinning, waardoor we gelukkig nog altijd meedoen voor de eindprijzen. Verder wil ik nog even kwijt dat deze uitstekend georganiseerde competitie mij prima bevalt. Wanneer zich volgend jaar nog meer korpsen inschrijven, moet dit toch gewoon een opzet zijn voor de start van een officiële

competitie, met eindelijk de titel Nederlands Kampioen Korpsvissen. Dat dit kampioenschap in de huidige opzet nog steeds afhankelijk is van één wedstrijd, is wat mij betreft nog steeds een aanfluiting. Dan zou je ook de vijf vakwinnaars van het Nederlands Kampioenschap Individueel kunnen uitzenden naar het WK! Niet voor niets wordt daar echter vervolgens een Topcompetitie gehouden, met als doel de vijf beste vissers van deze competitie uit te zenden...

Een heel ander onderwerp: afgelopen winter viel mij op dat er in de Nieuwe Waterweg werkelijk een explosie was van zeeprikken of rivierprikken. We hadden er dagen bij dat elke gevangen gul wel zo'n prik op zijn lijf had. En dat is toch best bijzonder, vooral aangezien ik dacht dat deze parasieten niet zoveel voorkwamen. Zeldzaam zijn ze momenteel echter beslist niet; vandaar waarschijnlijk dat er enkele nummers geleden in Zeehengelsport een artikel werd gewijd aan deze 'vissen die eigenlijk geen vissen zijn'.

lnmiddels is het eind juni en is voor mij het zoetwaterwedstrijdseizoen weer begonnen. Dat ik dan veel witviswedstrijden vis, wil overigens niet zeggen dat ik 's zomers niet meer aan zee kom. Ik probeer iedere week nog wel een paar uurtjes te maken op de geep en zeebaars en misschien zit er ook nog wel een tongavondje in.

**Namens het Zeehengelsport/
Penn Strandvisteam
Ed Kroes**